

Рада Європи

Парламентська асамблея

Рекомендація 1681 (2004)

Кампанія проти побутового насильства по відношенню до жінок

1. Парламентська асамблея дуже стурбована масштабами побутового насильства по відношенню до жінок та його зростанням і звертає увагу на те, що ця серйозна проблема існує в усіх державах-членах Ради Європи.

2. Гострота проблеми примушує держави-члени Ради Європи вважати боротьбу з насильством пріоритетом національних політик та розв'язувати цю проблему в ширшому політичному контексті спільно з урядами, парламентами й за участі громадянського суспільства. За міжнародним правом держави-члени зобов'язані з належною старанністю вживати ефективних заходів, спрямованих на ліквідацію насильства проти жінок, у т. ч. в побуті, а також захищати жертв/осіб, що вижили. Якщо вони [жертви] самі не хочуть захищати себе, держави повинні вжити ефективних заходів для їхнього захисту, карати осіб, які вчинили такі дії, а також захищати жертв/осіб, що вижили.

3. У рекомендації 1582 (2002) „Про побутове насильство по відношенню до жінок” Асамблея запропонувала різні способи боротьби проти такого насильства. Вона обстоює точку зору, що насильницькі вчинки в побуті слід вважати кримінальними правопорушеннями, а жертвам треба надавати ліпший судовий, психологічний та фінансовий захист, а також те, що Європейський рік проти побутового насильства слід провести для того, щоб це явище більше не вважалося табу.

4. Асамблея звертає увагу на те, що коли держави проводять національні кампанії з підвищення обізнаності, ухвалюють відповідні закони, вживають належних судових та фінансових заходів, прогрес у боротьбі проти насильства в побуті стає помітним. Це можна пояснити тим, що жертви ліпше поінформовані про свої права, а представники громадськості більше обізнані щодо серйозності проблеми. Відповідно не можна не жалкувати з приводу того, що Комітет міністрів у відповідь на Рекомендацію 1582 (2002) Парламентської асамблеї не підтримав заклик розпочати кампанію проти насильства в побуті.

5. Парламентська асамблея впевнена, що організація загальноєвропейської кампанії проти побутового насильства заохочуватиме держави-члени вживати невідкладних потрібних заходів. Така кампанія, яку слід провести в тісній співпраці з Європейською Комісією, Європейським Парламентом та неурядовими організаціями, матиме на меті три основних завдання: запобігання, допомога жертвам та забезпечення громадськості інформацією.

6. Асамблея вітає ініціативи, висунуті кількома національними парламентами, та проголошує, що вона готова вжити необхідних заходів з метою сприяти успіху цих ініціатив. Вона також вирішила розпочати організацію й проведення загальноєвропейської кампанії проти насильства в побуті в 2006 році.

7. Асамблея рекомендує Комітетові міністрів:

i) розглянути питання про побутове насильство під час III саміту Глав держав і урядів держав-членів Ради Європи;

ii) провести загальноєвропейську кампанію проти побутового насильства в 2006 році спільно з європейськими й національними партнерами – Європейською Комісією, Європейським Парламентом, неурядовими організаціями та їхніми асоціаціями;

iii) створити в Раді Європи спеціальну групу з метою:

a) визначити й узгодити всі параметри загальноєвропейської кампанії;

b) сформувати відповідний механізм для оцінювання досягнень держав у цій сфері;

c) випрацювати інструменти, потрібні для контролю на загальноєвропейському рівні за змінами, що відбуваються в цьому явищі;

d) підготувати пропозиції щодо дій на національному рівні для кожної держави-члена, зокрема:

– організувати спільно з національними парламентами, місцевими партнерами, НУО та їхніми асоціаціями національну кампанію з підвищення обізнаності на рівні міністерств та широкої громадськості;

– впроваджувати заходи, спрямовані на захист та допомогу жертвам, у т. ч. пропонуючи їм невідкладну допомогу в правових, медичних, психологічних і фінансових питаннях, пропонуючи представникам поліції та суддівського корпусу відповідне навчання, а також підтримуючи діяльність НУО щодо жертв насильства в побуті;

– призначати кримінальне покарання за вчинення злочинів, пов'язаних з насильством у побуті, в т. ч. за зґвалтування в

шлюбі, та надавати психологічну допомогу задля запобігання наступних злочинів;

- виявляти ліпшу практику інших держав-членів, наприклад, Австрії, де федеральний закон 1979 року, крім іншого, дозволяє поліції забороняти особі, яка вчинила насильство, заходити до родинного будинку що, відповідно, автоматично забезпечує жертвам захист та підтримку;
- розвивати засоби кількісного й якісного оцінювання розвитку цього явища, а також ефективності заходів щодо запобігання та подолання насильства;
- регулярно інформувати міжнародні правозахисні організації про зміни в цьому явищі та про заходи, спрямовані на боротьбу з побутовим насильством по відношенню до жінок та його подолання.